

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

AFTALE

af 16. marts 2006

mellem Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i medlemsstaterne uden for euroområdet om fastlæggelse af de operationelle procedurer for en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union

(2006/C 73/08)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK (ECB) OG DE NATIONALE CENTRALBANKER I MEDLEMSSTATERNE UDEN FOR EUROOMRÅDET DEN 16. MARTS 2006 (I DET FØLGENDE BENÆVNT »NCB'er UDEN FOR EUROOMRÅDET«) HAR —

valutaer, som ville forstyrre handelsstrømmene mellem medlemsstaterne. Endvidere er hver medlemsstat i henhold til artikel 124 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab forpligtet til at behandle sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse;

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aftalen af 1. september 1998 mellem Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i medlemsstaterne uden for euroområdet om fastlæggelse af de operationelle procedurer for en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »Aftalen af 1. september 1998«) er ændret tre gange. Indførelsen af et nyt kriterium for modparter, som er godkendt til at udføre intervention på udsvingsgrænserne direkte i samarbejde med ECB vil kræve en yderligere ændring af bilag I til Aftalen af 1. september 1998. Af hensyn til klarhed og åbenhed bør Aftalen af 1. september 1998 derfor erstattes af en ny aftale.
- (2) Det Europæiske Råd vedtog i sin resolution af 16. juni 1997 (i det følgende benævnt »resolutionen«) at indføre en valutakursmekanisme (i det følgende benævnt »ERM II«), når tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union indledtes den 1. januar 1999.
- (3) I resolutionen anføres det, at
 - ERM II erstatter Det Europæiske Monetære System;
 - stabile økonomiske forhold er en forudsætning for, at enhedsmarkedet kan fungere tilfredsstillende, og at investeringerne, væksten og beskæftigelsen kan øges, og er derfor i alle medlemsstaters interesse. Enhedsmarkedet må ikke bringes i fare som følge af reale valutakursuligevægte eller for store nominelle valutakursfluktuationer mellem euroen og de øvrige EU-valutaer, som ville forstyrre handelsstrømmene mellem medlemsstaterne. Endvidere er hver medlemsstat i henhold til artikel 124 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab forpligtet til at behandle sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse;
 - ERM II vil bidrage til at sikre, at medlemsstater uden for euroområdet, der deltager i ERM II (i det følgende benævnt »deltagende medlemsstater uden for euroområdet«), lægger deres politik an på stabilitet, vil skabe konvergens og vil dermed støtte deres bestræbelser på at indføre euroen;
 - det vil være frivilligt for medlemsstater uden for euroområdet at deltage i ERM II. Medlemsstater med dispensation må dog forventes at tiltræde mekanismen. En medlemsstat, der ikke fra starten deltager i ERM II, kan deltage på et senere tidspunkt;
 - ERM II vil fungere, uden at dette berører ECB's og de nationale centralbankers primære målsætning, der går ud på at opretholde prisstabilitet;
 - der vil blive fastsat en centralkurs over for euroen for valutaerne i hver af de medlemsstater uden for euroområdet, der deltager i ERM II (i det følgende benævnt »deltagende ikke-euro-valuta«);
 - der vil blive fastsat et standardudsvingsbånd på plus/minus 15 % i forhold til centralkurserne;
 - det bør sikres, at eventuelle justeringer af centralkurserne foretages så betids, at signifikante valutakursuligevægte undgås. Alle parter i den fælles overenskomst om centralkurser, herunder ECB, har ret til at indlede en fortrolig procedure med henblik på eventuel ændring af centralkurserne;

⁽¹⁾ EFT C 345 af 13.11.1998, s. 6, senest ændret ved aftale af 16. september 2004 (EUT C 281 af 18.11.2004, s. 3).

- intervention på udsvingsgrænserne vil i princippet være automatisk og ubegrænset med meget kortfristet finansiering. ECB og de nationale centralbanker i de medlemsstater uden for euroområdet, der deltager i ERM II (i det følgende benævnt »deltagende NCB'er uden for euroområdet«) kan dog suspendere intervention, hvis intervention er i modstrid med deres primære målsætning om prisstabilitet. De skal, når de træffer beslutning herom, tage behørigt hensyn til alle relevante faktorer, herunder især til nødvendigheden af, at der opretholdes prisstabilitet, og at ERM II fungerer troværdigt;
 - samarbejde om valutakurspolitikken kan udbygges yderligere, for eksempel ved at tillade snævrere valutakursrelationer mellem euroen og de deltagende ikke-euro-valutaer, hvor og i det omfang sådanne snævrere relationer er hensigtsmæssige i lyset af fremskridt i konvergensudviklingen.
- (4) Intervention skal anvendes som et støtteinstrument sammen med andre politiske foranstaltninger, herunder passende penge- og finanspolitikker, der bidrager til at sikre økonomisk konvergens og valutakursstabilitet. Der vil være mulighed for koordineret intervention inden for udsvingsgrænserne. Beslutninger herom træffes ved fælles overenskomst mellem ECB og den pågældende deltagende NCB uden for euroområdet sideløbende med andre passende politiske tiltag, herunder sidstnævntes fleksible anvendelse af rentesatser.
- (5) Der skal være tilstrækkelig fleksibilitet, således at der især kan ske tilpasning til de forskellige grader, hastigheder og strategier for så vidt angår økonomisk konvergens i medlemsstaterne uden for euroområdet.
- (6) Denne aftale udelukker ikke, at der bilateralt fastsættes yderligere udsvingsbånd og interventionsmekanismer mellem medlemsstater uden for euroområdet —

INDGÅET FØLGENDE AFTALE:

I. CENTRALEKURSER OG UDSVINGSBÅND

Artikel 1

Bilaterale centralkurser og interventionskurser mellem euroen og de deltagende ikke-euro-valutaer

- 1.1. Parterne i denne aftale deltager i en fælles underretning til markedet om de bilaterale centralkurser — og om eventuelle ændringer af disse — mellem de deltagende ikke-euro-valutaer og euroen, som fastsættes efter den i stk. 2.3 i resolutionen beskrevne fælles procedure.
- 1.2. I overensstemmelse med de udsvingsbånd, der fastsættes i henhold til stk. 2.1, 2.3 og 2.4 i resolutionen, fastsætter ECB og hver deltagende NCB uden for euroområdet ved

fælles overenskomst den bilaterale øvre og nedre kurs mellem euroen og de deltagende ikke-euro-valutaer, hvor der foretages automatisk intervention. ECB og de deltagende NCB'er uden for euroområdet underretter i fællesskab markedet om disse kurser, som fastsættes i overensstemmelse med kursfastsættelsesaftalen i bilag I.

II. INTERVENTION

Artikel 2

Almindelige bestemmelser

- 2.1. Intervention foretages i princippet i euro og i de deltagende ikke-euro-valutaer. ECB og de deltagende NCB'er uden for euroområdet informerer hinanden om enhver valutaintervention, der foretages med henblik på at sikre, at ERM II fungerer sammenhængende.
- 2.2. ECB og de deltagende NCB'er uden for euroområdet informerer ligeledes hinanden om enhver anden form for valutaintervention.

Artikel 3

Intervention på udsvingsgrænserne

- 3.1. Intervention på udsvingsgrænserne vil i princippet være automatisk og ubegrænset. ECB og de deltagende NCB'er uden for euroområdet kan dog suspendere automatisk intervention, hvis intervention er i modstrid med deres primære målsætning om opretholdelse af prisstabilitet.
- 3.2. ECB eller en deltagende NCB uden for euroområdet tager, når de træffer beslutning om at suspendere intervention, behørigt hensyn til alle andre relevante faktorer, herunder at ERM II fungerer troværdigt. ECB og/eller den pågældende deltagende NCB uden for euroområdet baserer enhver beslutning på faktuelle forhold og skal tillige tage hensyn til andre kompetente organers eventuelle konklusioner. ECB og/eller den pågældende deltagende NCB uden for euroområdet underretter så lang tid i forvejen som muligt og på et strengt fortroligt grundlag de øvrige berørte monetære myndigheder og de monetære myndigheder i alle andre deltagende medlemsstater uden for euroområdet om eventuelle planer om at suspendere intervention.
- 3.3. Der anvendes en betaling-efter-betaling procedure i tilfælde af intervention ved udsvingsgrænserne som anført i bilag I.

Artikel 4

Koordineret intervention inden for udsvingsgrænserne

ECB og deltagende NCB'ER uden for euroområdet kan aftale at foretage koordineret intervention inden for udsvingsgrænserne.

Artikel 5

Fremgangsmåde i forbindelse med intervention og andre transaktioner

- 5.1. Forhåndsaccept fra den centralbank uden for euroområdet, der udsteder interventionsvalutaen, er påkrævet, hvis en anden centralbank i Det Europæiske System af Centralbanker agter at anvende den førstnævntes valuta i et omfang, der overskrider gensidigt aftalte grænser, i forbindelse med enhver ikke-obligatorisk intervention, herunder unilateral intervention inden for udsvingsgrænserne.
- 5.2. En centralbank uden for euroområdet, som har brugt euroen i et omfang, der overskrider gensidigt aftalte grænser i forbindelse med enhver ikke-obligatorisk intervention, herunder unilateral intervention inden for udsvingsgrænserne, underretter straks ECB herom.
- 5.3. Før gennemførelsen af transaktioner, bortset fra interventioner, som omfatter mindst en ikke-euro-valuta eller euroen, og som overskrider gensidigt aftalte grænser, underretter den part, som agter at gennemføre sådanne transaktioner den/de berørte centralbank(er) på forhånd herom. I sådanne tilfælde aftaler de pågældende centralbanker en fremgangsmåde, som minimerer potentielle problemer, herunder overvejer muligheden for at afregne transaktioner — helt eller delvist — direkte mellem de to centralbanker.

III. MEGET KORTFRISTET FINANSIERINGSFACILITET

Artikel 6

Almindelige bestemmelser

- 6.1. Med henblik på intervention i euro og i de deltagende ikke-euro-valutaer bevilger ECB og hver deltagende NCB uden for euroområdet hinanden meget kortfristede kreditfaciliteter. Løbetiden for en meget kortfristet finansieringstransaktion skal være tre måneder.
- 6.2. Finansieringstransaktionerne under disse faciliteter skal have form af spotkøb og -salg af deltagende valutaer, der afføder tilsvarende tilgodehavender og forpligtelser, udstedt i kreditorens valuta, mellem ECB og de deltagende NCB'er uden for euroområdet. Valørdatoen for finansieringstransaktionerne skal være den samme som valørdatoen for markedinterventionen. ECB registrerer alle transaktioner, der foretages inden for rammerne af disse faciliteter.

Artikel 7

Finansiering af intervention på udsvingsgrænserne

- 7.1. Den meget kortfristede finansieringsfacilitet er i princippet automatisk og i ubegrænset omfang til rådighed for finansiering af intervention i deltagende valutaer på udsvingsgrænserne.

- 7.2. Debitorcentralbanken anvender i passende omfang sine egne valutaeserver, før den trækker på faciliteten.

- 7.3. ECB og de deltagende NCB'er uden for euroområdet kan suspendere yderligere automatisk finansiering, hvis en sådan ville være i modstrid med deres primære målsætning om opretholdelse af prisstabilitet. Suspension af yderligere automatisk finansiering er underlagt bestemmelserne i stk. 3.2, i denne aftale.

Artikel 8

Finansiering af intervention inden for udsvingsgrænserne

Med henblik på intervention inden for udsvingsgrænserne kan den meget kortfristede finansieringsfacilitet efter godkendelse fra den centralbank, der udsteder interventionsvalutaen, stilles til rådighed på følgende betingelser:

- a) det totale beløb, der er stillet til rådighed for debitorcentralbanken til finansiering af intervention inden for udsvingsgrænserne, må ikke overstige det loft, der i bilag II er fastsat for den pågældende centralbank,
- b) debitorcentralbanken anvender i passende omfang sine egne valutaeserver, før den trækker på faciliteten.

Artikel 9

Forrentning

- 9.1. Udestående meget kortfristede finansieringssaldi skal forrentes til kreditorvalutaens repræsentative indenlandske 3-måneders pengemarkedsrente, der er gældende på handelsdatoen for den første finansieringstransaktion, og ved forlængelse i henhold til artikel 10 og 11 i denne aftale til kreditorvalutaens 3-måneders pengemarkedsrente, der er gældende to bankdage før den dag, hvor den første finansieringstransaktion, der skal forlænges, forfalder.
- 9.2. Påløbne renter skal betales i kreditorvalutaen på facilitetens første forfalds dag eller i givet fald på datoen for indfrielse før forfald af en debitorsaldo. Ved forlængelse af faciliteten i henhold til artikel 10 og 11 i denne aftale skal renten kapitaliseres ved slutningen af hver tre-måneders periode og betales på datoen for den endelige indfrielse af debitorsaldoen.
- 9.3. Med henblik på stk. 9.1, i denne aftale underretter hver deltagende NCB uden for euroområdet ECB om sin repræsentative indenlandske tre måneders pengemarkedsrente. ECB anvender en repræsentativ indenlandsk tre måneders pengemarkedsrente i euro, som meddeles de deltagende centralbanker uden for euroområdet.

Artikel 10

Automatisk forlængelse

På anmodning af debitorcentralbanken kan en finansieringstransaktions løbetid forlænges med tre måneder.

Imidlertid gælder, at:

- a) den oprindelige løbetid kun kan forlænges automatisk én gang og med højst tre måneder,
- b) det samlede gældsbeløb hidrørende fra anvendelse af denne artikel må på intet tidspunkt overskride debitorcentralbankens loft som fastsat for hver centralbank i bilag II.

Artikel 11

Forlængelse ved fælles overenskomst

- 11.1. Gæld, der overstiger det i bilag II fastsatte loft, kan forlænges én gang med tre måneder efter aftale med kreditorcentralbanken.
- 11.2. Gæld, der er forlænget automatisk i tre måneder, kan forlænges med yderligere tre måneder efter aftale med kreditorcentralbanken.

Artikel 12

Førtidig indfrielse

Enhver debitorsaldo, der er registreret i overensstemmelse med artikel 6, 10 og 11 i denne aftale, kan indfries når som helst før forfald på anmodning af debitorcentralbanken.

Artikel 13

Netting af gensidige tilgodehavender og forpligtelser

Gensidige tilgodehavender og forpligtelser mellem ECB og en deltagende NCB uden for euroområdet, der er affødt af transaktioner i henhold til artikel 6 — 12 i denne aftale, kan ved gensidig aftale mellem de to involverede parter afvikles gennem netting.

Artikel 14

Afregningsmetoder

- 14.1. Når en finansieringstransaktion forfalder til betaling eller ved førtidig indfrielse, sker afregning i princippet gennem beholdninger i kreditors valuta.
- 14.2. Denne bestemmelse udelukker ikke anvendelse af andre afregningsmetoder, som aftales mellem kreditor- og debitorcentralbanker.

IV. SNÆVRERE VALUTAKURSSAMARBEJDE

Artikel 15

Snævrere valutakurssamarbejde

- 15.1. Valutakurssamarbejdet mellem deltagende NCB'er uden for euroområdet og ECB kan udbygges yderligere; der kan især i det enkelte tilfælde aftales snævrere valutakursrelationer på foranledning af den pågældende deltagende medlemsstat uden for euroområdet.
- 15.2. Formelt aftalte udsvingbånd, der er snævrere end standardudsvingbåndet, og som i princippet bakkes op af automatisk intervention og finansiering, kan i det

enkelte tilfælde fastlægges efter anmodning fra den pågældende deltagende medlemsstat uden for euroområdet efter den i resolutionens punkt 2.4 fastlagte fremgangsmåde.

- 15.3. Der kan også indgås andre former for snævrere valutakursaftaler af uformel karakter mellem ECB og deltagende NCB'ER uden for euroområdet.

V. OVERVÅGNING AF SYSTEMETS FUNKTION

Artikel 16

ECB's Generelle Råds opgaver

- 16.1. ECB's Generelle Råd overvåger ERM II's funktion og tjener som forum for koordineringen af penge- og valutakurspolitikken og for administrationen af den i denne aftale omhandlede interventions- og finansieringsmekanisme. Det overvåger nøje og fortløbende bæredygtigheden af de bilaterale valutakursrelationer mellem hver deltagende ikke-euro-valuta og euroen.
- 16.2. ECB's Generelle Råd vurderer i lyset af de indhøstede erfaringer regelmæssigt, hvorledes denne aftale fungerer.

Artikel 17

Revurdering af centralkurser og deltagelse i snævrere udsvingbånd

- 17.1. Alle parter i den fælles overenskomst, der indgås i henhold til punkt 2.3 i resolutionen, herunder ECB, er berettiget til at indlede en fortrolig procedure med henblik på en revurdering af centralkurserne.
- 17.2. I tilfælde af, at der er fastlagt formelt aftalte udsvingbånd, der er snævrere end standardudsvingbåndet, er alle parter i den fælles beslutning, truffet i henhold til punkt 2.4 i resolutionen, herunder ECB, berettiget til at indlede en fortrolig procedure med henblik på en revurdering af hensigtsmæssigheden af, at den pågældende valuta deltager i det snævrere bånd.

VI. IKKE-DELTAGELSE

Artikel 18

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i artikel 1, 2.1, 3, 4 samt 6-15 og 17 i denne aftale finder ikke anvendelse på NCB'er i medlemsstater uden for euroområdet, som ikke deltager i ERM II.

Artikel 19

Samarbejde inden for rammerne af samrådsproceduren

NCB'er uden for euroområdet, som ikke deltager i ERM II, samarbejder med ECB og de deltagende NCB'er uden for euroområdet i samrådsproceduren og/eller andre former for informationsudveksling, der er nødvendige for, at ERM II kan fungere efter hensigten.

VII. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Afsluttende bestemmelser

- 20.1. Denne aftale træder i kraft den 1. april 2006.
- 20.2. Aftalen af 1. september 1998 ophæves med virkning fra 1. april 2006. Henvisninger til den ophævede aftale skal forstås som henvisninger til denne aftale.
- 20.3. Denne aftale udfærdiges på engelsk og undertegnes behørigt af parterne. ECB opbevarer originalteksten til aftalen og fremsender en bekræftet kopi til hver NCB i og uden for euroområdet. Aftalen oversættes til alle de øvrige officielle fællesskabssprog og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 16. marts 2006.

For og på vegne af
Den Europæiske Centralbank

For og på vegne af
Magyar Nemzeti Bank

For og på vegne af
Česká národní banka

For og på vegne af
Bank Centrali ta' Malta/Central Bank of Malta

For og på vegne af
Danmarks Nationalbank

For og på vegne af
Narodowy Bank Polski

For og på vegne af
Eesti Pank

For og på vegne af
Banka Slovenije

For og på vegne af
Central Bank of Cyprus

For og på vegne af
Národná banka Slovenska

For og på vegne af
Latvijas Banka

For og på vegne af
Sveriges Riksbank

For og på vegne af
Lietuvos bankas

For og på vegne af
The Bank of England

BILAG I

KURSFASTSÆTTELSESAFТАLE FOR VALUTAER, SOM DELTAGER I ERM II, OG BETALING EFTER BETALING-PROCEDUREN VED INTERVENTION PÅ UDSVINGSGRÆNSERNE**A. Kursfastsættelsesaftale**

For alle valutaer i medlemsstater uden for euroområdet, som deltager i ERM II, fastsættes valutakursen for den bilaterale centralkurs over for euroen ved anvendelse af euroen som basiskursen. Valutakursen skal udtrykkes som værdien af 1 EUR med angivelse af seks betydende cifre for alle valutaer.

Den samme praksis skal anvendes ved fastsættelse af de øvre og nedre interventionskurser over for euroen for valutaerne i medlemsstaterne uden for euroområdet, som deltager i ERM II. Interventionskurserne fastsættes ved at lægge eller trække den aftalte båndbredde, udtrykt som procentdel, til eller fra de bilaterale centralkurser. Kurserne som følge heraf skal afrundes til seks betydende cifre.

B. Betaling-efter-betaling procedure

Såvel ECB som NCB'ER inden for euroområdet anvender en betaling-efter-betaling procedure ved intervention på udsvingsgrænserne. NCB'er uden for euroområdet, som deltager i ERM II, anvender betaling-efter-betaling proceduren, når de fungerer som korrespondenter for NCB'er inden for euroområdet og for ECB i overensstemmelse med dette bilag. NCB'er uden for euroområdet, som deltager i ERM II, kan efter eget valg følge samme betaling-efter-betaling procedure, når de afregner intervention ved udsvingsgrænserne, som de pågældende NCB'er har foretaget på egne vegne.

(i) Generelle principper

- Betaling-efter-betaling proceduren finder anvendelse, når der foretages intervention på udsvingsgrænserne i ERM II mellem euroen og valutaerne i medlemsstaterne uden for euroområdet, som deltager i ERM II.
- Modparter skal for at være berettigede til intervention på udsvingsgrænserne i ERM II føre en konto i den pågældende NCB. Det kræves også, at modparter har SWIFT-adresser og/eller udveksler testede telexkoder med de pågældende NCB'er eller med ECB.
- Modparter, som er godkendte til intervention på udsvingsgrænserne i ERM II, kan også udføre sådan intervention direkte med ECB, såfremt de også har status som godkendte modparter til udførelse af valutatransaktioner med ECB i medfør af retningslinje ECB/2000/1 af 3. februar 2000 om de nationale centralbankers forvaltning af ECB's valutareserveaktiver og om den juridiske dokumentation for transaktioner vedrørende ECB's valutareserveaktiver⁽¹⁾
- NCB'er uden for euroområdet, som deltager i ERM II, fungerer som korrespondenter for NCB'er inden for euroområdet og for ECB.
- Når der foretages intervention på udsvingsgrænserne, frigiver den pågældende NCB eller ECB først sin betaling for en given transaktion efter at have modtaget bekræftelse fra sin korrespondent på, at det skyldige beløb er blevet krediteret dennes konto. Det kræves, at aftaleparterne betaler rettidigt, så den pågældende NCB og ECB kan opfylde deres respektive betalingsforpligtelser. Modparter skal følgelig betale inden en på forhånd fastlagt tidsfrist.

(ii) Tidsfrist for modtagelse af midler modparter

Modparter skal indbetale interventionsbeløbene inden kl. 13 ECB-tid (centraleuropæisk tid) på valørdagen.

⁽¹⁾ EFT L 207 af 17.8.2000, s. 24, som senest ændret ved retningslinje ECB/2005/15 (EUT L 345 af 28.12.2005, s. 33).

BILAG II

**BELØBSGRÆNSER FOR ADGANGEN TIL DEN MEGET KORTFRISTEDE FINANSIERINGSFACILITET
ANFØRT I CENTRALBANKAFTALENS ARTIKEL 8, 10 OG 11**

med virkning fra 1. maj 2004

(i mio. euro)

Centralbanker, som er part i denne aftale	Beløbsgrænser ⁽¹⁾
Česká národní banka	700
Danmarks Nationalbank	730
Eesti Pank	300
Central Bank of Cyprus	290
Latvijas Banka	340
Lietuvos bankas	390
Magyar Nemzeti Bank	680
Bank Centrali ta' Malta/Central Bank of Malta	270
Narodowy Bank Polski	1 830
Banka Slovenije	350
Národná banka Slovenska	470
Sveriges Riksbank	990
Bank of England	4 660
Den Europæiske Centralbank	nul

(¹) De anførte beløb er fiktive for de centralbanker, som ikke deltager i ERM II.

NCB'er i euroområdet	Beløbsgrænser
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	nul
Deutsche Bundesbank	nul
Bank of Greece	nul
Banco de España	nul
Banque de France	nul
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	nul
Banca d'Italia	nul
Banque centrale du Luxembourg	nul
De Nederlandsche Bank	nul
Oesterreichische Nationalbank	nul
Banco de Portugal	nul
Suomen Pankki	nul